

eklernu Esperanton"; li apogis la ideon en sia rondo, apogis poste niajn strebojn, organizi la enlandan movadon. Pluraj ĵurnalistoj intervjuis la japanan profesoron helpe de rumanaj Esperantistoj, kaj spite al la stalinisma tiutempa malpermeso de la ideo en la lando, Esperanto fariĝis interesa diskuttemo en altprestigaĵaj rondoj. Per similaj eventoj aŭ per simplaj hazardaj renkontiĝoj kun seriozaj Esperantistoj fariĝis apogantoj de la ideo la adademianoj *Bogza, Arghezi* (la plej granda rumana poeto de la 20-a jarcento), *Ana Aslan* (mondfama gerontologo), kelkaj ĵurnalistoj, politikistoj kaj instruistoj en diversgradaj lernejoj. Pensante al tiaj fenomenoj, mi tre seniluziite legis antaŭ jaroj, ke gvidantoj de TEJO vizitis Portugalion – kaj ilia raporto temis pri la fakto, ke tie "oni trinkis barelon da biero!" Ĉu tio estas posesperanta agado? Ni ne miru, ke tiaj "apostoloj" kulpigas la "objektivajn kondiĉojn" pro la malrapida evoluo aŭ portempa stagnado de nia movado.

Iam prof. *Amri Wandel* vizitis *București* por unu aŭ du tagoj. Mi bedaŭris, ke lia vizito ne estis antaŭe programita, ĉar li grandefike povintus paroladi esperantlingve en la Universitato pri faka problemoj kaj pri "La lingva komunikado en la mondo". Li renkontiĝis nur kun esperantistoj, do ni perdis raran kaj gravan momenton en niaj streboj. Bedaŭrinde, ege bedaŭrinde, ni ofte legas pri vizitoj de niaj personecoj en diversajn landojn, sed ili kontaktas kutime nur Esperantoredakciojn, Esperantorondojn, partoprenas nur Esperantaranĝojn. Kial? Ĉu iu povas kredi, ke la plej altprestiga personeco de la Esperanto-sciencistaro nuntempa, prof. *Selten*, Nobel-premiito, ne estintus ĝojege kaj respektoplene akceptita en ĉiu ajn sciencista, universitata, akademia, kultura, junulara institucio de kelkaj landoj por prelegi esperantlingve almenaŭ 30 minutojn pri teorio de la "strategiaj ludoj", pri kiu li eminente paroladis germanlingve en Berlino kaj esperantlingve en Prago dum la Universala Kongreso de Esperanto 1996? Li antaŭnelonge partoprenis en Ĉinio fakan kongreson kaj donis interesan intervjuon en "El Popola Ĉinio". Ĉu niaj aktivaj ĉinaj samideanoj ne povintus pli fruktodone kapti la eksterordinaran okazon? **Miaopinie temas ne pri loka manko, sed pri strategia principo, neglektata en nia movado.**

Ignat F. BOCIORT
Wustrowstr. 1
 DE – 13051 – Berlin
 GERMANIO

Registro

Scienca eĥo kaj aliaj kontribuoj
 en la lastaj 12 kajeroj de Scienca Revuo:
 SR n-ro 181 (SR 2/2000) – SR n-ro 192 (SR 1/2003)

I. Scienca eĥo en:

n-ro 181 Vol. 51 (2000)(2) p. 42-50 SR 2/2000

Verda teo kontraŭ kancero
 Anoncas sin "farmakofarmistoj"
 Malheleco akcela
 La plej malgranda harpo de la mondo
 Sono-sensoro por toksaj gasoj
 Kalkulo kun katastrofo
 Malaperas marbordaj strandoj
 Oni timas plialtiĝon de perforteco
 Lamoj gardas britajn ŝafojn
 Globalizado
 Pliiĝas la kvoto de HIV-infektitaj virinoj
 Hundoj subtenas fizikan vigecon
 Floragoĉi
 Lumo ĝustigas la internan horloĝon
 Paraŝuto por aviadiloj
 Televidado klerigas
 Soldatoj gardadas palinurojn
 Dioksina skandalo
 Songo kaj profunddormado
 Tricent mil ratkaptistoj
 Aŭtora manuskripto
 La plej malĝusta lingvo en germana laborejo

n-ro 182 Vol. 51 (2000)(3) p. 44-48 SR 3/2000

Birdo de la jaro: venkis la tufgrebo
 La germana esplorado tro fermita por reformoj
 25 landoj senarbaraj
 La arbaroj de Bohemio plej grave damaĝitaj
 En Berlino strikte malpermesita
 Homoj provokas ŝarkdanĝeron
 Plua planedossistemo
 Amazona fonto difinita